

AVANTPROJECTE DE LLEI SOBRE L'ÚS DELS SÍMBOLS INSTITUCIONALS DE LES ILLES BALEARS

- L'exposició de motius diu que

"(...) en aquests moments es considera convenient regular amb més detall l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, així com quins símbols es poden utilitzar o col·locar en els immobles o mobles afectes a serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o en els centres educatius." (p.2)

"En aquests moments es considera convenient" vol dir que no se sap justificar els motius. Quins són "aquests moments"? Aquesta és una expressió habitualment emprada pel PP per amagar la seva irresponsabilitat, doncs demà, que ja no serà "aquest moment", podrà afirmar tranquil·lament una altra cosa. "Convenient" perquè i per a qui?

No hi ha cap necessitat de fer una nova llei d'una qüestió ja legislada a l'àmbit estatal i a l'autonòmic. Les seves intencions reals són unes altres: donar una resposta autoritària a la mobilització de la comunitat educativa.

Una reacció censoradora contra la campanya de "Enllaçats". La Conselleria d'Educació es va sentir profundament ofesa amb el fracàs absolut de la campanya d'elecció de llengua. Va arribar al ridícul d'enviar treballadors públics a retirar els llaços dels centres.

Ara fan una llei a mida, amb la qual arribaran a sancionar els directors de centres que es neguin a fer funcions inquisitorials dictades per la Conselleria d'Educació.

"(...) la Constitució espanyola disposa que es reconeix i es protegeix, com a fonamental, el dret a expressar i difondre lliurement els pensaments, les idees i les opinions mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció. No obstant això, de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest mateix precepte, aquesta llibertat té el límit (...) en el dret a l'honor, a la intimitat, a la imatge pròpia i a la protecció de la joventut i de la infància." (p.2)

La llei apel·la falsament a la Constitució per fer una eina dictatorial que coarta les mateixes llibertats constitucionals que diu emparar.

Els docents treballen pel desenvolupament psicològic, intel·lectual, acadèmic i humà dels alumnes, dins una societat justa, solidària i igualitària.

"Respecte de la infància, és suficient recordar que en la Declaració dels drets de l'infant, aprovada el 1959 per l'ONU, es disposa clarament que l'interès superior de l'infant ha de ser el principi rector de tots els que tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació (principi setè de la Declaració)." (p.2)

L'interès de l'infant és ser educat, ser ensenyat a jutjar, a tenir criteri propi. Això ho fa el professor mostrant com ell mateix té criteri, no per imposar la seva opinió, si no per mostrar que tothom té dret a tenir una opinió, i aquesta ha de ser lliure, fundada i respectuosa amb les altres. Un dels objectius bàsics en la tàctica pedagògica és fer reconèixer el punt de vista de qui parla. Ensenyar a

comprendre, per ser capaç de comprendre per un mateix. Aquesta és la pràctica educativa que defensen mestres i professors des del respecte i la crítica, de forma activa, participativa i plural.

El Conseller fa trampa quan manipula el Principi 7 de la Declaració dels drets dels infants, de 1959 de les Nacions Unides. Amaga la part clarament oposada a les seves intencions, que reclama fomentar la capacitat de judici dels infants, per permetre desenvolupar les seves aptituds, tenir sentit de la responsabilitat moral i social.

Va en contra de la Declaració dels drets dels infants emmordassar l'expressió crítica de qui els ha d'ensenyar a ser conscients i crítics.

Principi 7 de la Declaració dels drets dels infants, íntegre.

“L' infant té dret a rebre educació, que serà gratuïta i obligatòria almenys en la seva etapa elemental. Se li donarà una educació que afavoreixi la seva cultura general i li permeti, en condicions d'igualtat d'oportunitats, desenvolupar les seves aptituds i el seu judici individual, el seu sentit de responsabilitat moral i social, i esdevenir un membre útil de la societat.

L' interès superior de l'infant serà el principi que guiarà aquells qui tenen la responsabilitat de la seva educació i orientació; aquesta responsabilitat pertoca abans de tot als seus pares.

L' infant gaudirà plenament de jocs i esbarjos, els quals hauran d'estar orientats a les finalitats perseguides per l'educació; la societat i les autoritats públiques s'esforçaran a promoure la satisfacció d'aquest dret.”

Són els pares els qui han coordinat i promogut el seu desacord amb els despropòsits comesos per la Conselleria, en voler abolir el marc democràtic d'un centre. La Conselleria no pot modificar, per satisfer la drete més ferotge a la que serveix, els projectes educatius i lingüístics aprovats per la comunitat educativa, entrant en contradicció amb el model de centre inclusiu, en català i per a tothom, triat pels pares i mares del mateix centre.

- La llei diu emparar-se en l'Estatut bàsic de l'empleat públic:

“estableix com a fonament d'actuació de tots els empleats públics, l'objectivitat, la professionalitat i la imparcialitat en el servei (...) i han d'actuar de conformitat, entre d'altres, amb els principis d'objectivitat, neutralitat, responsabilitat, imparcialitat i dedicació al servei públic.” (p.2)

“L'actuació dels empleats públics ha de perseguir la satisfacció dels interessos generals dels ciutadans i s'ha de fonamentar en consideracions objectives orientades cap a la imparcialitat i l'interès comú, al marge de qualsevol altre factor que expressi posicions personals, familiars, corporatives, de client o qualssevol altres que puguin topar amb aquest principi.” (p.2)

“(...) la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, (...) disposa que és una falta molt greu per al personal al servei de les administracions públiques la violació de la neutralitat o la independència polítiques fent valer la condició de personal funcionari. (p.3)

Els mateixos que, per tàctica electoralista, han trencat el consens lingüístic, sembren crispació, enfrontament i segregació social; ells, que manifesten pública i oficialment el seu menyspreu cap a la llengua pròpia, reclamen en “l’actuació de tots els empleats públics, l’objectivitat, la professionalitat i la imparcialitat en el servei (...) i dedicació al servei públic.”

Tenim dues llengües oficials, la catalana, pròpia de les Illes Balears, i la castellana, d’obligat coneixement a tot l’Estat. És responsabilitat dels governants legislar per la igualtat de drets d’aquestes dues llengües oficials i, sobretot, per compensar la inferioritat de comunicació pública de la llengua pròpia.

“La formulació és molt genèrica i es considera convenient deixar clar que algunes actuacions dels empleats públics en els espais on fan feina poden constituir un supòsit concret de violació d’aquesta neutralitat exigible i, per tant, una infracció sancionable”. (p.3)

El Govern de les illes Balears tipifica com a infracció molt greu col·locar en els centres educatius públics, “símbols institucionals” que previament ell mateix ha *il·legalitzat*. Però els llaços penjats als centres no són el símbol de cap institució, si no l’expressió d’una opinió civil i pedagògica: la defensa del projecte lingüístic del centre, la defensa del dret de cada Consell Escolar a decidir democràticament.

La llei vol privar l’exercici de la llibertat d’expressió i de càtedra, vol anar en contra del règim disciplinari actualment existent que considera faltes greus els actes que limiten la lliure expressió de pensament, d’idees i d’opinió.

- La llei de símbols diu emparar-se en la Llei de patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que

“estableix que l’ús comú general dels béns demanials s’ha d’exercir lliurement, d’acord amb la seva naturalesa, i correspon per igual a totes les persones, sense que la utilització per part d’unes impedeixi la d’altres. (...) Preveu que la gestió i l’administració dels béns i drets demanials per les administracions públiques s’han de fer de manera que es respectin l’aplicació efectiva a l’ús general o al servei públic, sense més excepcions que les derivades de raons d’interès públic degudament justificades i la dedicació preferent a l’ús comú davant el seu ús privatiu. (p.3)

Quan parla de l’ús dels bens immobles, la Conselleria ignora les necessitats dels centres públics, i alhora cobreix les demandes dels centres elitistes de l’Opus Dei. La Conselleria té constància detallada de totes les deficiències materials que presenten la majoria de centres públics de la nostra comunitat, i no en fa cap cas. Són coneixedors de la falta de calefacció i aigua, dels fongs, humitats, goteres i problemes de seguretat, de tancaments, de serveis de menjador, coses totes elles que reclamen la intervenció immediata. És una vergonya que parlin de l’administració dels bens públics.

“Així doncs, atès tot el que s’ha exposat, amb la finalitat d’aconseguir una major

seguretat jurídica en la matèria, d'evitar confusions als ciutadans i de respectar els seus drets, com és el de rebre qualsevol servei públic en condicions de total imparcialitat, en aquests moments es considera també convenient aclarir, a través d'una norma, quins són els símbols que es poden utilitzar en els immobles o mobles afectes a serveis públics propis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o en els centres de l'àmbit docent. No es tracta d'impedir la llibertat d'expressió, sinó que aquesta no es desenvolupi en espais que, per se, no han de tenir cap connotació ideològica. En el cas dels empleats públics, a més, cal que la neutralitat i la lleialtat institucional siguin una garantia per a tots els ciutadans destinataris dels serveis públics, i que aquests ciutadans, adults o infants, no puguin ser utilitzats — directament o indirectament— com a vehicle de transmissió d'idees.” (p.3)

Enlloc d'admetre que la política educativa de la Conselleria no ha estat ben rebuda per la comunitat educativa, que els directors i els mestres han protestat públicament, i també les famílies, aquesta llei vol tapar i fer callar definitivament la veu d'aquells i aquelles que discrepen des de la seva dignitat de docents i volen fomentar a les aules un esperit crític, reflexiu i lliure.

“Article 6

Responsable d'adoptar les mesures adequades pel cessament de l'ús no permès

- 1. La persona que pel seu càrrec ocupi el lloc de més responsabilitat en els immobles o mobles o en els centres educatius a què es refereixen els articles 4 i 5 d'aquesta Llei, ha d'adoptar les mesures adequades per tal que cessi de manera immediata l'ús no permès per aquesta Llei.” (p.6)*

L'Administració ja disposa dels seus propis serveis d'inspecció per assegurar el bon funcionament de cada centre. Però el Conseller s'estima més crear el seu servei de vigilància, en forma de directors policia, perquè siguin els directors els qui exercesquin les funcions informatives i punitives dels seus propis companys. Si no ho fan així, seran denunciats ells mateixos, i castigats amb una multa que pot anar des dels 2.000 fins els 10.000 euros o la destitució del càrrec.

“RÈGIM SANCIONADOR

Article 9

Constitueix una infracció greu no adoptar les mesures adequades per tal que cessi de manera immediata l'ús no permès o no autoritzat d'acord amb el que estableix aquesta Llei quan s'està obligat a fer-ho d'acord amb el que disposa l'article 6 d'aquesta Llei.

Article 10

Constitueix una infracció molt greu utilitzar o col·locar, en els béns immobles o mobles afectes a serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o en els centres educatius públics no universitaris, símbols no permesos o no autoritzats d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Article 12

Les infraccions greus són objecte de sanció de multa de 2.001,00 a 5.000,00 euros.

Article 13

Les infraccions molt greus són objecte de sanció de multa de 5.001,00 a 10.000,00 euros.” (p.8)

“Article 16

Són responsables de les infraccions administratives que preveu aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que duguin a terme les infraccions tipificades en els articles anteriors. En concret:

a) Respecte de les infraccions tipificades com a lleus, es consideren infractors les persones que ocupin el lloc de més responsabilitat en el centre educatiu en el qual es duguin a terme qualssevol d'aquestes infraccions.

b) Respecte de la infracció tipificada com a greu, la persona que pel seu càrrec ocupi el lloc de més responsabilitat en els immobles o mobles o en els centres educatius a què es refereixen els articles 4 i 5 d'aquesta Llei, o bé la persona que la substitueixi en cas de absència, malaltia o un altre impediment temporal.” (p.9)

“Disposició transitòria única

S’han de substituir els símbols, plaques, comunicacions, webs o publicitat que no s’ajustin a allò que estableix aquesta Llei en el termini màxim d’un any des que entri en vigor.” (p.11)

1. Impedeixen la llibertat d'expressió i opinió del professorat.
2. Sancionen amb acomiadaments laborals.
3. Criminalitzen mestres i professors.
4. Sembren la por i creen infiltrats en l'entorn laboral, disposats a denunciar els companys que manifestin les seves opinions.
5. Eliminen l'autoritat pedagògica del col·lectiu docent.
6. Segreguen els alumnes per raó de llengua, amb el trencament de la convivència que aquest fet suposa.
7. Practiquen l'autoritarisme i la repressió d'èpoques pre-democràtiques.